

ubfolber, idet jeg erkjender, at Theatret i det Hele taget arbejder med Nidhærhed og Ohygighed; men jeg kan ikke erkjende, at disse gode Egenflaber paa nogen Maade skulde ophøre, fordi Statens Tilskud nedfattes, og jeg kan navnlig ikke erkjende, at den Understøttelse, som de dramatiske Forfattere faae gennem Theatret paa nogen Maade vilde kunne svækkes derved, at vi nedsatte dette Tilskud. For det Første maae vi ikke glemme, at en meget stor Deel af vore yngre Forfattere hovedsageligen søge hen til andre Theatre end det kongelige, hvilket er et Beviis for, at de allerede nu der faae en bedre Betaling, end det kongelige Theater kan give. Selv om det kongelige Theater altsaa heelt gik ind, vilde denne Forfattervirksomhed ganske vist altid blive paaskjønnet og vurderet efter Fortjeneste. Om disse Forfattere kunne faae deres Arbejder affatte til Theatret, afhænger ikke af, hvorvidt Statens Tilskud er noget større eller noget mindre. Det er et reent oeconomic Spørgsmaal; Theatret maa altid see paa, om de indleverede Stykker ere saadanne, at de med nogen Fordeel kunne antages.

Der er af et Mindretal, hvortil den ærede Tale, jeg før nævnte, hører, stillet Forslag om at bevilge 1,000 Rd. til Tegninger til en ny Theaterbygning. Jeg maa særdeles indstændigt fraraade dette Forslag. Der er efter mit Mening ikke noget saa uheldigt som at gaae ind derpaa, thi det er klart nok, at, hvis vi bevilge 1,000 Rd. dertil, saa give vi derved en Anerkjendelse af, at det er, om ikke nødvendigt, saa dog meget ønskeligt at bygge en ny Theaterbygning, og saa komme vi ind paa en Vej, som det kan blive overordentlig vanskeligt igjen senere at slippe bort fra. Jeg skal aldeles ikke forbyde mig i det Spørgsmaal, som blev reist af det ærede Medlem af Mindretallet, som først forsvarede dette Forslag, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det er en anstændig eller uanstændig Bygning, der nu staaer. Jeg skal allerede af Høflighed mod det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts Iste

Balgfreds (Hall) ikke inklude mig paa dette Spørgsmaal; thi det er et Spørgsmaal, der aldeles ikke har nogen Betydning for os, da der jo ikke kan være nogen Mening i, at man for Statens Regning skulde finde paa at bygge et nyt Theater. Nu siger det ærede Medlem, som første Gang havde Ordet til Forsvar for dette Forslag, at der ingen Tvivl kan være om, at Communen og Private vilde give et betydeligt Tilskud til en saadan ny Bygning. Dertil svarer jeg, at, hvis der virkelig hos private Folk skulde være noget alvorligt Ønske om at faae en ny Theaterbygning, vilde Intet være naturliger, end at man ved private Kræfter skaffede disse 1,000 Rigsdaler tilstede, og at man ad privat Vej satte sig i Bevægelse for at faae udarbejdet Planer og Tegninger til en ny Bygning. Der- efter skulde man see at komme paa det Niene med, om Kjøbenhavns Commune vilde give et betydeligt Tilskud til en saadan Bygning, og naar man havde sikket sig, at den kunde opføres uden altfor stort Tilskud fra Statens Side, kunde der maaskee være Tale om at komme til Statskassen; jeg vil paa ingen Maade raade dertil, men saa kunde der maaskee siges at være nogen Mening i at komme med en Anmodning til Statskassen efter den Stemning, som for Dieblisset gjør sig gjældende i Rigsdagen. Men nu at komme til Rigsdagen for at staae Midler til Tilvebringelsen af Planer og Tegninger til en saadan ny Bygning, anseer jeg for i højeste Grad uhenigtsmæssigt, og jeg vil haabe, at dette Forslag bliver forkastet. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Pensioneringen af Theatrets Embedsmænd skal jeg udtale, at, medens jeg overhovedet er imod al Pensionering af Embedsmænd, er der Ingen, hvis Pensionering jeg anseer for saa overordentlig uheldig som netop Pensioneringen af de Kræfter, der her er Tale om. Jeg deler imidlertid ikke den Mening, som er udtalt af et æret Medlem, at man, ved at inddrage Pensionen, skulde opnaae en directe Besparelse i Udgifterne til Theatret. Dette